

סוכה לב. (שורה 8) עד לב: (משנה)

ציטוט מהמשנה

דיני לולב:

נפרצו עליו: פסול.
נפרדו עליו:
ת"ק: כשר.
ר' יהודה: צריך לאוגדו מלמעלה.

ציני הר הברזל (עליהן קטנים ומועטים):
כשר. (ובתנאי שראש העלה יגיע לעלה שמעליו, אחרת פסול)

המקור של ר"י:
"כפות תמרים" - אם
היה פרוד יכפתנו.

נפרצו עליו = העלין נתלשו לגמרי מן השדרה
נפרדו עליו = החלק התחתון עדיין מחובר לשדרה.

מניין ש"כפות תמרים" אינו:
ענף דקל קשה (חרותא):
כי ענף זה פרוד ולא ניתן לכופתו (ולקיים את הכתוב "כפות").
חתיכת עץ מעיקר הדקל (אופתא):
כי הוא כפות ולא ניתן להיפרוד (ומ"כפות" משמע שיש מצב שהוא פרוד).
ענף דקל שהתקשה אבל לא נתעבה (ולכן ניתן לכופתו):
כי הוא קוצני (ומצוות התורה הינן מצוות נוחות ונעימות - "דרכיה דרכי נועם").

אשכול (או שנים) של תמרים:
כתוב "כפת תמרים" [ולא "כפות" ולא "כף"]

נחלקו 2 העלין האמצעיים ('נחלקה התימות'):
דעה א':
כשר. (בניגוד למקרה שניטלה התימות שפסול)
דעה ב':
פסול. (כדין ניטלה התימות)

מה אמר ר' טרפון?

רבא: אורך ההדס והערבה צריך להיות 5 טפחים
דחיית רבא: מציאותית לא ניתן להשיג הדסים כאלו ארוכים,

רב דימי: יש להוסיף 1/5 למידות של ת"ק
יש לחשב את המידות של ת"ק לפי אמה של 5 טפחים גדולים (ולא לפי אמה של 6 טפחים קטנים)
דחיית שיטת ר"ד: אם כך יש סתירה בפסיקותיו של שמואל:
הוא פסק ששיעור הדס וערבה הוא 3 טפחים ולולב 4 טפחים, אבל הוא גם פסק כר' טרפון (שהחמיר יותר)!

רבין: יש להפחית 1/6 מהמידות של ת"ק
יש לחשב את הטפחים של ת"ק כך שאורך שישה מהם יהיה כאורך אמה בת 5 טפחים.

לפי רבין אין סתירה בדברי שמואל
כיוון שהוא לא דייק בדבריו להחמיר

ברייתא

ת"ק:
שיעור הדס וערבה:
שלושה
שיעור לולב:
ארבעה.

ר' טרפון:
באמה בת 5 טפחים.

שיעור אורך הלולב:
שמואל:
כל הלולב: 4 טפחים.
ר' יוחנן:
שדרת הלולב: 4 טפחים.

גובה הלולב (או שדרת הלולב) צריך להיות טפח יותר מההדס, כשם שהדקל גבוה ממנו.